N°. 5. **A°. 1838.**

WOENSDAG, den **17den JANUARIJ.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 13 Januarij 1838.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 12den dezer, N°. 36/35; is aan den Heer H. R. VAN NIEHOFF, uithoofde van zijnen ziekelijken toestand, *eervol* ontslag verleend, als Lid van de Commissie tot onderzoek naar de ziekte der *Melaatschheid*, en in deszelfs plaats benoemd, het plaats vervangend Lid de Heer G. H. HONING, en in diens plaats tot plaats vervangend Lid de Heer F. W. CRAGIN, *Med. Doctor.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 15 Januarij 1838.*

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden; als:

1°. Aan de Slavin *Sophia;* toebehoord hebbende aan J. C. TELTING J. GZ.

2°. [illegible] FRANS van HARDERWIJK.

3°. Aan de Slavin *Johanna;* toebehoord hebbende aan M. A. WITTERING; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ELISABETH CHRISTINA VAN JAARSVELD.

2°. GEERTRUIDA FRANCINA NIEUWENDAM.

3°. JOHANNA GEELRING.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van INSCHRIJVING EN VRIJSTELLING voor de SCHUTTERIJ van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij G. O. dd. [illegible] December 1837, n°. 334/30 — roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijke ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre en namelijk op den 1sten Januarij 1838 dezelve den ouderdom van achttien jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, en die hun negen en veertigste nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun vijftigste nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling dd. 6 Februarij 1837 voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting vervolgen op Donderdag den 18den Januarij 1838, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters S. T. U. V. W. X. Y. en Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 16 Januarij 1838.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Ministerien in *Frankrijk* sedert 1830.

Zoo er eenig voorwerp is, hetwelk in den laatsten tijd de algemeene aandacht heeft tot zich getrokken, het is de verwikkeling — om dat nu eens aangenomen woord te bezigen — waarin Koning Lodewijk Philips zich onlangs ten aanzien zijner Ministers bevonden heeft. Het is waar dat de ministeriele veranderingen in Frankrijk, sedert 1830, menigvuldig zijn geworden, en dat de oplettendheid van deze of gene, [illegible] dat tusschenregeringen van zoo langdurigen aard, als waarvan voor eenigen tijd het schouwspel plaats heeft gehad, altijd treffen, en vooral ook als die leiden tot eene verandering van staatsstelsel, zoo als thans het geval is geworden. Dan gevoelen wij ons aangespoord den grond tot en de schakel der veranderingen na te gaan; dan wordt men gedrongen zich voor den geest te herroepen, wat, aan den kant der Regering in Farnkrijk, door het *juiste midden* verstaan wordt, dat men meer of min wilde handhaven; wat door den *vooruitgang*, welken sommigen in Frankrijk begeeren. Zoo is men ook, zijns ondanks, vaak er toe gebragt, om den afstand te meten, die er kan bestaan tusschen eene eenvoudige, dan wel eene nationale crisis, dat is, met andere woorden, eene wisseling van personen, en eene van staatsvormen, hoedanige crisis, voor het oogenblik, door het temperen van het tot dusverre doorgaans gevolgde staats-systema wel vooreerst ontgaan schijnt te zijn, voor het geluk van Frankrijk, en voor het heil van Europa; immers dit is te wenschen.

De omwenteling van 1830 was tot stand gekomen. Door welke mannen moest Lodewijk zich omringen? Door de meer weifelende, door half overgegevenen aan het oude stamhuis, door onverschilligen, of door de hevig voorwaarts strevenden? Dit duldde geenerlei begrip van omzigtigheid, noch van belang, hetzij van Frankrijk, hetzij van het nieuwe stamhuis. Aan den eenen kant, zou daardoor het Noorden nimmer tot eene soort van vergelijk met de Julij-omwenteling zijn gekomen; aan den anderen kant, zouden de republikeinen, met Lafayette aan het hoofd, misschien de jammerdagen van 1793 hebben hernieuwd. Het was een blijk van doorzigt dat Lodewijk Philips zich deels door bezadigde lieden, deels door bekende *eenigzins* vurige voorstanders der Julij-omwenteling, doch alle mannen van veel beleid, groote faam en invloed, in verschillenden zin omgaf, en dus vooreerst de voornaamste partijen te vriend maakte.

Den 11den Augustus 1830 trad zijn eerste Ministerie op. De leden van hetzelve waren de Heeren Guizot, Molé, de Broglie, Dupont de l'Eure, Gerard, Louis en Sebastiani, de Heeren Laffitte, Périer, Dupin en Bignon waren Ministers zonder portefeuille. Dit bewind had geen Voorzitter; de Koning scheen al dadelijk den kern van het bestuur te willen uitmaken, en zich het Voorzitterschap, metderdaad, voor te behouden; iets hetgeen hem intusschen al snel van de zijde der hevige liberalen euvel werd geduid. — In de personen der tegenwoordige Ministers waren de volkspartij, — de daarmeê nu sints jaren reeds verbondene Napoleontische partij, en die der doctrinairen vertegenwoordigd, en deze laatste wel voornamelijk in de Heeren Guizot en de Broglie. Daar deze partij later veelzins de aandacht geboeid en zeker de minste van Frankrijk juist gekend wordt, zoo staan wij een oogenblik meer bepaald bij haar stil. Een aantal mannen van onderscheiding had zich lang vóór en na de restauratie onder Lafayette's vrienden gerangschikt, zonder zich met de eigenlijke Jacobijnen te vereenigen, [illegible] zekere vaste regelen, naar een bepaald stelsel te handelen, van hetwelk zij, noch ter regter, noch ter linker zijde afwijken wilde. Van daar hun naam van *doctrinairen*, *leerstelligen*. Zij konden gevolgelijk *gematigde liberalen* zijn geheeten, zoo als zij metterdaad waren; »zij verlangden (zegt een Nederlandsch Schrijver) eene Regering *der Besten;* het waren welmeenende staatslieden, die, juist om hunnen afkeer van uitersten, bij beide (uiterste) partijen zeer slecht gezien en in haat waren. Reeds het woord *leerstellig* werd (in 1815) tegen hen als scheldnaam gebruikt. Tot deze behoorden mannen zoowel die Napoleon hadden meenen te kunnen *huldigen* (niet inroepen) zoo als Boissy d'Englas, als die den Koning naar Gent gevolgd waren, zoo als de edele Royer Collard (en ook Guizot). Deze vooral haastten zich den geweezen Keizer van den troon vervallen te verklaren.»

Ook nu ontstond aldra hevige tegenkanting tegen deze partij van de zijde der uitersten, en toen eenerzijds, inwendige onlusten de rust van Frankrijk meer en meer bedreigden, anderzijds, het Noorden eener hoogst dubbelzinnige houding tegen hetzelve bleef bewaren, keurde Lodewijk Philips het noodzakelijk mannen rond zich te scharen, van meer scherp afgeteekende liberale gevoelens en anderen, die door hunnen doorzettenden aard of invloed op het volk in staat waren den storm van binnen te bezweren en tegen het buitenland krachtige verdedigingsmaatregelen te ordenen.

Den 2den November reeds werd de Heer Laffitte Voorzitter van den Raad — eene groote opoffering des Konings aan het gevoelen der liberalen — en tevens tot Minister van Financien benoemd. De overige Ministers waren: de Heeren Montalivet, Sebastiani, Mérilhou, Soult, d'Argout en Dupont de l'Eure. — De Heer Laffitte be-

hoorde gewisselijk tot de meer hevige liberalen; doch zijne hoedanigheid van financier deed hem, als van zelve het stelsel van vrede, door zijne voorgangers beoogd, beamen; doch dewijl hij heldere inzigten in de Europesche staatkunde had; verloor hij, als maatregelen van voorzigtigheid, de voorgenomen wapeningen niet uit het oog, zoodat hij den 1sten December aan de Afgevaardigden de verklaring aflegde: » Wij verzekeren u, Mijneheeren, en gij, zoowel als Frankrijk, zult ons gelooven, dat wij omtrent de wapeningen (elders) de meest geruststellende en stelligste ophelderingen hebben ontvangen.

» Deze ophelderingen zullen ons niet beletten, ons gereed te maken, en gij zult daarvan zelf dadelijk het bewijs erlangen; maar zij zullen ons van onze zijde tot de grootste behoedzaamheid in onze betrekkingen nopen, en wij zullen deze behoedzaamheid ook allen dengenen aanraden, wier beginselen met de onze overeenstemmen. De oorlog, Mijneheeren, is een somber en rampzalig vooruitzigt; de kansen daarvan zouden vreeselijk kunnen zijn. Wat ons betreft, wij vreezen de gevolgen van zulk eenen oorlog geenszins, en het schijnt ons zelfs toe, naar het krijgsvuur, hetwelk alle Franschen bezielt, te oordeelen, dat de zaak der vrijheid, hun nog eens derzelver zege verschuldigd zoude kunnen zijn, maar het zou schatten en stroomen bloeds kosten, om de zaak der vrijheid op die wijze te doen overwinnen: beter is het haar door den vrede te doen zegevieren.

» Frankrijk zal niet toestaan, dat het beginsel der niet-tusschenkomst geschonden worde; maar het zal tevens trachten te beletten, dat een vrede in de waagschaal worde gesteld, die bewaard had kunnen blijven. Wordt de oorlog onvermijdelijk, dan behoort tevens voor geheel de wereld bewezen te zijn, dat wij dien niet gewild, en alleen begonnen hebben, omdat men ons geene andere keus liet, dan dien van *oorlog* of *de verzaking onzer beginselen.* Wij zullen dus te sterker zijn, wanneer wij bij de kracht onzer wapenen de overtuiging van ons goed regt [illegible] voegen" En nu legde de Minister het ontwerp bloot van de wapening en voorziening der vestingen, van de zamenbrenging van 500,000 man militie, geondersteund door een millioen bajonetten der nationale garde.

Wij nemen deze verklaring in haar geheel over, omdat het als het ware het manifest der omwenteling van Julij tegenover Europa was, waaraan men, op enkele, ons Nederlanders meest getroffen hebbende, uitzonderingen na, is getrouw gebleven. Althans naar het hier ontvouwde ontwerp, en opengelegde inzigten, heeft Lodewijk Philips zelf tot dus verre het hoogste beleid van zaken blijven voeren. Liever dan daarvan af te zien, het wapeningstelsel eerder matigende, dan uitbreidende, ontsloeg hij de staatslieden, die met hem van gevoelen verschilden.

De opstand van Polen, openlijk aan Franschen invloed geweten, was inmiddels nog weinig geschikt om het Noorden ten voordeele van Gallië te stemmen; de buitenlandsche betrekkingen bleven, veelal, nog in *statu quo*; van binnen moest men den zwaren schok van den regtshandel over de laatste Ministers van Karel X verduren, staatslieden, die, door het wankelend geluk verlaten, het graauw ten prooi stonden, en slechts met moeite aan deszelfs grimmigheid ontkwamen, om in den kerker te worden geworpen, waarvoor de [illegible] slechts door den moed eens grijzen krijgsmans werden [illegible].

De onlusten, die bij deze gelegenheid hadden plaats gehad, haalden het bewind de verwijten der gematigden van verschillende schakeringen, maar inzonderheid van de doctrinairen, op den hals; dat het te weinig veerkracht tegen de volkswoelingen aan den dag legde; dat de [illegible] van de meer of min verlate [illegible] eene staatkunde thans ongelukkig bleek;

dat er krachtige maatregelen noodig waren, om het begane kwaad te herstellen, de schroomelijkste rampen te voorkomen. Het schijnt dat de Koning persoonlijk in dit gevoelen deelde; en misschien was het denzelven aangenamer dan iemand, dat de partij der verklaarde hevigen, van Lafayette, Odillon Barrot, Mauguin, enz., zich van nu af uit betrekkingen terugtrok, eene houding van oppositie tegen het veld winnende stelsel der doctrinairen, en gematigden, in het algemeen, aannam, en, onder het slaken der luidste klagten, zuchtte dat hare in Julij te voren opgevatte verwachtingen (van republikeinsche inrigtingen met een hoofd in naam, en tarting van Europa) onvervuld waren gebleven, en nu wel zouden blijven.

Toen vervolgens de onlusten in Februarij en Maart 1831 hernieuwd werden, toen de verwoesting van het aartsbisschoppelijk paleis toonde dat het gepeupel geen breidel hoegenaamd meer kende; toen die verwoesting den kreet onder eene geheele gezindte deed opgaan, dat de nieuwe Fransche omwenteling slechts eene herhaling van de vroegere was; toen de rampzalige clubs weder begonnen te verschijnen; toen de nederlagen die de Polen begonnen te lijden, velen, ook minder vurige gemoederen in Frankrijk voor den oorlog begonnen te ontvlammen (waarbij de geheele nieuwe orde van zaken op het spel gezet werd), toen achtte Lodewijk Philips het oogenblik daar, om den stroom der hevige begrippen in eigen boezem tegen te gaan, en zag weder naar raadslieden, om, van gematigde denkwijze, doch tevens in staat om met veerkracht, in geval van nood, te handelen. — Door de weigering van de Belgische kroon voor zijnen tweeden zoon, en door de wisseling van ambassadeurs met Rusland, als ook door het aanknoopen van naauwe bondgenootschappelijke betrekkingen met Engeland, had Lodewijk Philips zich van het buitenland genoegzaam verzekerd.

(*Vervolg hierna.*)

Advertentien.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 15den dezer, de Nederlandsche [illegible] *Trafalgar*, Kapt. J. H. [illegible], van *Nickerie* en *Coronie*, hebbende [illegible] dagen reis; Passagiers: de Kanonniers [illegible], HERMAN, VRIEZE en EIKERMAN, Mejufvrouw SANTJE CUMMINGS en dochter ALEXANDRINE; benevens de Slaven: *Cato* en Kind, *Thomas, Mijntje* en *William*.

Idem, de Engelsche Schooner *Robert Haynes*, Kapt. J. BLACKGROVE, van *Demerary*, hebbende 6 dagen reis.

Uitgezeild.

Den 15den dezer, Z. M. Brik van Oorlog *WINDHOND*, gekommandeerd door den Kapitein-Luitenant ter Zee J. F. KIST, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, naar *Curaçao*.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.